

Kondoros, 1904. október 17. – Budapest, 1989. szeptember 22.

Teológiát a pécsi egyetem soproni evangélikus hittudományi karán 1924–1928-ban, Berlinben és Tartuban 1929-től 1931-ig hallgatott. 1928-ban szerzett evangélikus lelkészi oklevelet, Pécsen 1935-ben vallástudományból egyetemi doktorátust, 1953-ban Pozsonyban az evangélikus teológiai akadémia tiszteletbeli doktorává avatta. Medgyesegyházi (1928–29) és szolnoki (1931–1937) segédlelkészi, illetve helyettes lelkészi szolgálata után Diósgyőri-vasgyári (1937–1948-ban), nyíregyházi 1952-ig lelkész és a Tiszai Evangélikus Egyházkerület püspöke, 1952-től 1967-ben történt nyugdíjba vonulásáig Budapest-Budavári lelkipásztor és az újonnan szervezett Északi Evangélikus Egyházkerület első püspöke, 1956. októberben lemondott püspöki címéről, 1957 decemberben újra elfoglalta állását. 1965-től a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának ügyvezető elnöke, a Magyar Bibliatanács elnöke, az Országos Béketanács elnökségi tagja, a Hazafias Népfront Elnökségi Tanácsának tagja, 1953. május 17. és 1971. február 10. között országgyűlési képviselő volt; mandátumát a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront budapesti listájáról szerezte, 1967. március 19-én Budapest 52. számú egyéni választókerületben szerzett mandátumot. Tagja volt a Nemzetközi Lélektani Társaságnak.